

<b>Akademinis laipsnis</b>	Doktorantas
<b>Vardas ir pavardė</b>	Kristina Garalytė
<b>Institucija, padalinys</b>	Vytauto Didžiojo Universitetas
<b>Institucijos adresas</b>	K. Donelaičio g. 58, 44248 Kaunas
<b>Pranešėjo kontaktiniai duomenys (el. paštas, tel. nr.)</b>	kristinagaralyte@yahoo.com, 868695912
<b>Pranešimo pavadinimas</b>	Dalitų studentų identiteto politika Indijoje: subalterno autonomiškumo analizė
<b>Raktiniai žodžiai</b>	Neliečiamybė, dalitai, subalternas, kastos, kontrakultūra, identiteto politika, nacionalizmas.

#### Konferencijos pranešimo santrauka (500 žodžių)

Neliečiamųjų kastos žmonės tradicinėje Indijos visuomenėje buvo visiškai atskirti nuo vietos intelektualinės tradicijos, kuri buvo monopolizuota aukštųjų kastų narių rankose. Kastinė tapatybė, anksčiau buvusi ir dažnai vis dar esanti socialinės diskriminacijos pagrindu, šiandien suvoktina kaip kastinis kapitalas, įgauna teigiamų prasmų socialiai marginalizuotiems žmonėms ir tampa jų identiteto politikos darybos pagrindu (K. Satyanarayana, Susie Tharu 2011). Atėjimas į universitetą buvusiam neliečiamajam yra nepaprastos svarbos žingsnis gyvenime, pareikalaujantis didelių pastangų ir atnešantis naujų iššūkių bei galimybių. Indijos universitetuose, itin politizuotose erdvėse, buvę neliečiamieji įgauna naują studento tapatybę, kuri įgalina juos bent jau iš dalies ją papildyti įvairiais naujais diskursais, socialiniais kontaktais bei veiklos strategijomis ir to kiu būdu suformuoti naująjį „aš“. Kita vertus, nemaža dalis buvusių neliečiamųjų ir kitų socialiai marginalizuotų grupių studentų, papildami į platesnę dalitų studentų organizacijų ir dalitų mokslininkų konstruojamą alternatyvą, antikastinio diskurso erdvę, imasi primordialaus lojalumo (primordial loyalty) (Clifford Geertz 1994) išlaikymo, kastinio identiteto sureikšminimo ir jo įveiksinimo strategijų.

Remiantis lauko tyrimo, atlikto 2014 m. sausio – kovo mėnesiais Haiderabado (Indija) universitetuose, medžiaga (nestruktūruotais giluminiais interviu, nuotraukomis bei kita vaizdine medžiaga) šiame pranešime analizuoju dalitų studentų identiteto politiką per Subalterno mokyklos teorinę paradigmą. Dalitų studentų organizuotos kultūrinės šventės, įveiksmintos identiteto politikos strategijos, siekia dekonstruoti dominuojantį nacionalistinį Indijos kultūros suvokimą ir formuoti kultūriškai savitą nepriklausomą dalitų identitetą. Šios šventės atskleidžia prieštarinę dalitų studentų pasirinktą strategiją – siekti visuomeninio įtraukimo per atsisaistymą nuo dominuojančio diskurso. Dalitai studentai, pasitelkdami įvairius kultūrinius, istorinius išteklius rekonstruoja savo išskirtinę, neva kultūriškai savitą nepriklausomą kultūrinę tapatybę, formuodami ideologinę paradigmą, persmelktą „neigiamų“ sentimentų, nukreiptų prieš brahmanišką hinduistinį nacionalistinį diskursą. Bet kartu, šis kultūrinio savitumo siekimas yra įgyvendinamas per „teigiamą“ dominuojančios hinduistinės kultūros perinterpretavimą, kas savaime įtraukia dalitus į tą patį dominuojančio diskurso įtakos lauką. Šis dvilypis, prieštaringas požiūris į įsivaizduojamąjį „kitą“ leidžia sieti mano empirinio tyrimo medžiagą su Subalterno mokyklos vienu esminių klausimų – ar subalternas įkūnija nepriklausomą kultūrinį ir politinį diskursą (Ranjit Guha 1988; 1998), ar visgi savaime yra neišvengiama dominuojančio diskurso dalis ir negali kalbėti vien tik savais žodžiais (Gayatri Chakravorty Spivak 2006 [1988]). Atskleisdama abipusį dominuojančio ir pavaldaus santykį bei neišvengiamą judviejų susisaistymą, remiuosi nuolatos vienas kitą lemiančių dominavimo ir pavaldumo socialinių santykių supratimu (Partha Chatterjee 1993; Gyan Prakash 1994). Dalitų studentų identiteto politiką traktuoju ne kaip dominuojančios kultūros atmetimą ar autonomišką subalterno politikos pasireiškimą, bet kaip kritišką dominuojančio diskurso panaudojimą, dalitų kultūrinio savitumo konstravimui.